

- 2438 Ὁ βασιλεὺς θυμώνεται καὶ πρὸς ὄργην κινᾶται,
ὀρίζει τὸ νὰ φέρουσιν τὴν δέσποιναν ὀμπρὸς του
- 2440 καὶ μετ' αὐτῆς τὸν μισθαργόν, ἐκδίκησιν νὰ ποίση,/
κόλασιν ἀσυμπάθητον καὶ συμφορὰν μεγάλην.
(Ἴδου τὸ τέλος τῶν κακῶν ἐγγίζει πληρωθῆναι.)
Φέρνουν τὴν κόρην, ἴσταται τὰς χεῖρας δεδεμένη,
φέρνουσιν καὶ τὸν μισθαργὸν ποδοσιδερωμένον.
- 2445 Παρέτοιμοι πρὸς ἔλεγχον ἦσαν οἱ τρεῖς εὐνοῦχοι
σὺν τῇ καυχίτσα τῇ κακῇ, τῇ πονηρᾷ δουλίδι,
πρὸς τὰς ποινὰς οἱ δήμιοι, κακοῦργοι πρὸς κολάσεις.
Παρετοιμάζονται λοιπὸν λόγῳ τοῦ βασιλέως.
Ἡ κόρη γνῶσιν σταθιρὰν ἔχουσα καὶ γενναίαν
- 2450 ἦρξατο λέγειν πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα φθεγγομένη:
(Λόγοι (ὡς) πρὸς τὸν ἄνακταν αὐτῆς τῆς Χρυσορρόης.)
«ὦ βασιλεῦ καὶ δικαστὰ καὶ τῶν πολλῶν ἀθένητη,
τῆς ἀληθείας πρώτιστε καὶ τῆς δικαιοσύνης,
λόγον τινὰ τῷ κράτει σου θέλω προσομιλῆσαι
- 2455 καὶ τὸν θυμὸν σου κράτησε καὶ στήσε τὴν ὄργην σου·
καὶ τότε τὴν ἐκδίκησιν ποίησον ὥσπερ βούλει.
Ἄν ἐξ οἰκείων τῶν χειρῶν φυτεύση τις ἀμπέλιν
καὶ σκάψη καὶ κλαδέυση το, φράξη τὸν γῦρον ὄλον,
βλαστολογήση το καλὰ καὶ δραγατεύση τοῦτο
- 2460 καὶ τὴν ἡμέραν στήκεται μὲ τὴν σφενδόνην πᾶσαν
νὰ φοβερίζει τὰ πτηνὰ νὰ μὴ τὸ καταλοῦσιν,
τὴν νύκταν πάλιν περπατῆ/τὸν γῦρον καὶ φυλάσση,
κακοπαθῆ καὶ δέρνεται, καὶ τὸν καιρὸν τοῦ τρύγους
ἔλθη καὶ δυναστεύση το ἄλλος νὰ τὸ ἐπάρη,
- 2465 νὰ τὸ τρυγήση νὰ τὸ φᾶ, κάκεῖνον τὸν δραγάτην,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- τὸν φυτευτὴν, τὸν κοπιαστὴν θέλει νὰ τὸν σκοτώσῃ,
κρίνεις ἐτοῦτο δίκαιον ἢ τὸν δραγάτην κρίνεις
νὰ φάγῃ τὸ κοπίτιν του, νὰ φᾶ τὴν ἔξοδόν του;»
Τὸ πλῆθος οὖν ἐσίγησεν, ὁ βασιλεὺς δὲ λέγει:
- 2470 «Τὸν μὲν δραγάτην κρίνω τὸν νὰ φᾶ τὴν ἔξοδόν του,
τὸν δὲ δυνάστην τὸν κακόν, τὸν ἄρπαγαν ἐκεῖνον
νὰ κόψουν τὸ κεφάλιν του, τοὺς ἄλλους νὰ φοβίσῃ
τοὺς βουλομένους ἀδικεῖν, τοὺς θέλοντας ἀρπάζειν».
- Τὸ πλῆθος ἀνεβόησεν, τὸν ἄνακτα κροτοῦντες,
2475 κροτοῦντες, εὐφημίζοντες χάριν τὴν τοῦ δικαίου.
«Εὐχαριστῶ σε, βασιλεῦ, πάλιν ἡ κόρη λέγει.
Καὶ τί λοιπὸν ἠδίκησεν ἐτοῦτος ὁ δραγάτης
καὶ θέλουν τὸ κοπίτιν του νὰ τὸ τρυγήσουν ἄλλοι;
Ἐτοῦτος ἔναι ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, τὸν ἐποῖκεν
- 2480 ἢ γραῖα μὲ τὰ μάγια τῆς ὄλον νενεκρωμένον.
Ἐτοῦτος ἔναι ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος τὸν ἐποῖκεν
ὁ φονευτὴς τοῦ δράκοντος, αὐθέντης ἰδικός μου.
Τίνα λοιπὸν ἠδίκησεν, νὰ φᾶ τὸν κάματόν του;»
Τοῦτον ἀκούσας παρευθὺς ὁ βασιλεὺς τὸν λόγον
- 2485 ἠσύχασεν ἐφ' ἱκανόν, ἔφριξεν ὑπὸ θάμβους./
«Ὅμως καὶ πῶς ἀνέζησεν;» ἠρώτησεν τὴν κόρην.
Ἡ κόρη: «Τὸν Καλλίμαχον ἐρώτα περὶ τούτου·
ἐγὼ γὰρ εἰς τὸ κάστρον σου καὶ τὸ παλάτιν τοῦτο
ὀδυρομένη τὸ κακὸν καὶ τὸ πικρὸν θρηνοῦσα
- 2490 καὶ τὸ παράλογον αὐτὸ μὴ δυναμένη φέρειν,
πικρὸν ἠγούμην τὸ νὰ ζῶ, νὰ φαίνωμαι φαρμάκιν
καὶ τοὺς πολλοὺς ἐκάκιζα μὴ θέλουσα σιγεῖσθαι».
Κατεμαλάχθην μερικῶς ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος,
ἐσίγησε πρὸς ὀλιγὸν καὶ τότε πάλιν λέγει :
- 2495 «Εἰπέ λοιπὸν, Καλλίμαχε, τὸ γένος καὶ τὴν χώραν

καὶ πῶς τὸ δρακοντόκαστρον ἐπῆρες καὶ τὴν κόρην,
τὸν δράκοντα ἐσκότωσες, ἔφυγες καὶ τὸν Ἄδην
καὶ πῶς ἀπὸ περικοπῆς πάλιν κατῆλθες ὧδε».

Εμμανουήλ Κριαράς (επιμ.), *Βυζαντινά ιπποτικά μυθιστορήματα* [Βασική Βιβλιοθήκη, 2], Αετός, Αθήνα 1955 σ. 19-83.